

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **J. B.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 308 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2 Er 153/2010, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2012 sp. zn. 17 CoE 187/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 28. mája 2012 č.k. 2 Er 153/2010-22: a/ vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“)], b/ rozhodol o náhrade trov exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že účastníci v nimi uzavretej úverovej zmluve dojednali aj rozhodcovskú doložku, v zmysle ktorej majú byť všetky ich vzájomné spory vzniknuté v takto založenom právnom vzťahu rozhodované výlučne S., a.s. Túto rozhodcovskú doložku posúdil súd prvého stupňa ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorá je neplatná. Neplatná rozhodcovská zmluva nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu účastníkov konania, teda ani na vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý oprávnená pripojila k návrhu na

vykonanie exekúcie. Tento rozhodcovský rozsudok preto nemožno považovať za vykonateľný exekučný titul.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa napadla oprávnená odvolaním, ktoré bolo súdu doručené 18. júla 2012.

Procesným úkonom doručeným súdu prvého stupňa 10. augusta 2012 oprávnená navrhla, aby konanie bolo prerušené „podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl 267 Zmluvy o fungovaní EÚ“; týmto úkonom zároveň doplnila argumentáciu obsiahnutú v odvolaní. Návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že považuje za potrebné, aby Súdny dvor Európskej únie ako prejudiciálne zodpovedal otázky (bližšie špecifikované oprávnenou v návrhu na prerušenie konania) týkajúce sa možnosti rozhodovania spotrebiteľských sporov v rozhodcovskom konaní, dôsledkov podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku a súladu rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ktorým „sa zabráni vymožitelnosti reálnej pohľadávky voči spotrebiteľovi“, s právom Európskej únie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 26. októbra 2012 sp. zn. 17 CoE 187/2012 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje skutkové zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v danom prípade uzavretá zmluva o úvere, ktorá obsahovala neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neprijateľná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor oprávnenej s povinným, preto rozhodnutie pripojené k návrhu na vykonanie exekúcie nie je vykonateľný exekučný titul. Odvolací súd zdôraznil, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu (R 58/1997). Súd prvého stupňa po zistení, že k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul, správne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku). Návrh na prerušenie odvolacieho konania zamietol odvolací súd s odôvodnením, že oprávnenou nastolené otázky, ktoré navrhovala predložiť na prejudiciálne posúdenie Súdnemu dvoru Európskej únie, sú akademické, irelevantné, nemajúce základ v prejednávanom spore a týkajúce sa právnej problematiky, ktorá

už je riešená judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Na tomto základe odvolací súd uzavrel, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod na prerušenie konania.

Proti výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie. Uviedla, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a je nepreskúmateľné. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podala oprávnená, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejedanie veci vyplývajúca zo zákona.

V prejednávanej veci z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií a vymedzenia toho, čo účastník žiada) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon oprávnenej, ktorým napadla uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2012 sp. zn. 17 CoE 187/2012, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávnenej preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu

Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2012 sp. zn. 17 CoE 187/2012 zastavil bez toho, aby bola preskúmaná vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa odvolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. februára 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková